

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΔΑΒΙΔ

Τὴν ἀνάγκην νέας ἐκδόσεως τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Δαβίδ ἐπὶ τῇ βάσει ὅλης τῆς χειρογράφου παραδόσεως καὶ τῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς αὐτὴν ἐπανεξετάσεως τῶν μὲ τὸ θέμα αὐτὸ σχετιζομένων ζητημάτων ἐπεσήμαναν ἤδη ὁ Raymond J. Loenertz¹ καὶ ὁ Paul Lemerle εἰς δύο σχεδὸν ταυτοχρόνως δημοσιευθείσας μελέτας των². Ὁ βίος τοῦ ὁσίου Δαβίδ εἶναι μέχρι τοῦδε γνωστός ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἔκδοσιν τοῦ V. Rose³, γενομένην ἐξ ἀτελοῦς χειρογράφου μὴ σωζομένου πλέον⁴, εἰς τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ὁ ἐκδότης ἐπέφερε διαφόρους ἀδικαιολογήτους διορθώσεις.

Ἀσχολούμενος μὲ τὴν νέαν αὐτὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξ αὐτῆς δημιουργομένων ζητημάτων, ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ ἀρχίσω μὲ τὴν προκαταρκτικὴν δημοσίευσιν ἀνεκδότου ἐγκωμίου εἰς τὸν ὄσιον Δαβίδ ὑπὸ ἀγνώστου συγγραφέως, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου διεσώθη εἰς δύο κώδικας τῆς μονῆς Διονυσίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐγκωμίου αὐτοῦ εἶχεν ἤδη ἐπισημάνει ὁ Loenertz⁵. Εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ κειμένου ἐνταῦθα ἐπισυνάπτω μερικὰς παρατηρήσεις, προτιθέμενος νὰ ἐπανέλθω εὐρύτερον κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βίου ἐπὶ τῇ βάσει ὅλης τῆς σωζομένης χειρογράφου παραδόσεως. Ἐκ τῶν δύο κωδίκων τῆς μονῆς Διονυσίου, οἱ ὅποιοι διασώζουσι τὸ κείμενον τοῦ ἐγκωμίου, ὁ μὲν εἰς (52, ἐνταῦθα Β) εἶναι τοῦ δεκάτου τρίτου, ὁ δὲ ἄλλος (145, ἐνταῦθα Α) τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος⁶. Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν, ἐκ περγαμηνῆς, περιέχει 18 βίους καὶ ἐγκώμια ἁγίων καὶ μαρτύρων κατ' ἐπιλογὴν, ὁ δὲ δεῦτερος, ἐκ χάρτου, περιέχει 45 ὁμοίως βίους καὶ ἐγ-

1. Saint David de Thessalonique. Sa vie, son cult, ses reliques, ses images, «Revue des études byzantines», τ. II (1953), σ. 205-223.

2. Invasions et migrations dans les Balkans, «Revue Historique», τ. 211 (1954), σ. 269, σημ. 1.

3. Leben des heiligen David von Thessalonike, Berlin 1887.

4. Πρόκειται περὶ τοῦ κώδικος Beroliniensis Graecus 57, ὁ ὁποῖος, ὡς μὲ ἐπισημώρησεν διὰ τῆς ἀπὸ 13. 2. 1970 ἐπιστολῆς του ὁ κ. J. Irmischer, «Gehört zu den infolge der Verlagerung während des letzten Krieges verlorengegangenen Handschriften».

5. Ἐ.ἀ., σ. 213, ἐκ τοῦ A. Ehrhard, Überlieferung und Bestand der hagiographischen und homiletischen Literatur der griechischen Kirche von den Anfängen bis zum Ende des 16. Jahrhunderts (Leipzig, 1937-1943) III, σ. 48 σημ. 1 καὶ 55.

6. Περιγραφή εἰς S p y r. P. L a m b r o s, Catalogue of the Greek Manuscripts on Mount Athos I (1895), σ. 322-323 διὰ τὸν κώδικα 52 καὶ 344 διὰ τὸν κώδικα 145.

κώμια ἀγίων καὶ μαρτύρων κατ' ἐπιλογὴν, ἔχει γραφῆ δὲ ὑπὸ τριῶν χειρῶν, ἐξ ὧν ἡ δευτέρα, ἡ τοῦ Ἰγνατίου, κατέγραψε τὰ τελευταῖα 15, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ ὁσίου Δαβίδ.

Ὁ κῶδιξ B περιέχει ἀρκετὰ ὀρθογραφικὰ σφάλματα καὶ τινες μικρὰς παραλείψεις, ἀποδεικνυούσας ὅτι ὁ A ἐγράφη ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου προτύπου. Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔκδοσιν ὡς βάσις ἐτέθη ὁ κῶδιξ A, εἰς δὲ τὸ κριτικὸν ὑπόμνημα καταχωροῦνται αἱ διάφοροι γραφαὶ τοῦ B, παραλειπομένων ὅμως τῶν ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων του.

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Δαβίδ, τὸν ἐν Θεσσαλονίκη.

1. Δαβίδ δὲ ὁ ὀσιώτατος, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ εἰς ὑπόθεσιν προκειμένῳ τῷ λόγῳ, οἷά τις τῶν ἄλλων κλῆρος ἐξαιρέτος ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ γενόμενος καὶ ἐξαισίσις διηγωνισμένος τῆς ἀσκητικῆς | πα-
 B250ν λαίστρας ἄθλοις τε καὶ ἰδρωσιν, οὐρανὸν μὲν τοῦ πνεύματος, ταύτην δὲ τῶν
 5 τιμίῳν αὐτοῦ λειψάνων μέχρι καὶ τήμερον οἰκητήριον εὔρατο. Πρέπον δ' ἂν
 A353ν εἶη μικρὸν τὸν λόγον ἀναγαγεῖν | ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ὡς ἂν εὐσύνοπτά τε τοῦ
 κατ' αὐτὸν χρόνου καὶ ἡ ὑπερφυῆς αὐτοῦ πολιτεία τοῖς ἀκροωμένοις γενή-
 σεται.

2. Χρόνος ἦν τῆς τοῦ ὁσίου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων συμβιωτεύ-
 10 σεως καθ' ὃν τὰ τῆς χριστιανῶν ρωμαϊκῆς ἀρχῆς σκῆπτρα νεύματι θείῳ
 Ἰουστινιανὸς ἐνεχειρίζετο· καθ' ὃν δὴ χρόνον ὁ ὄσιος πολλὴν ἐμφαίνων
 ἐν ἑαυτῷ καὶ πρὸ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωνίας καὶ τελειότητος τὴν περιουσίαν
 τῆς ἀρετῆς, ἦθος τε ἅπαν ἐκόσμηε δι' εὐταξίας, λόγον τε πάντα ρυθμίζων
 15 ταῖς συμμετρίαις, ἦθει τε καὶ λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἐργάτης ἀξιόπιστος ἐγνωρί-
 ζετο. Εἶχε μὲν γὰρ τῶν πρὸ αὐτοῦ πολλοὺς καὶ ἄλλους παραδεικνύοντας,
 ὡς θέμις, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐνθεεστέρας ζωῆς καὶ ὡς αὐτὴν ἰκανῶς παρα-
 θήγοντας, πολλῶ δὲ μᾶλλον τὸν συνώνυμον αὐτῷ καὶ ὁμότροπον. Προσῆν
 γὰρ αὐτῷ κατ' ἐκεῖνον τὸ τῆς πραότητος ἀγαθὸν τοσοῦτον, ὡς ἐξὸν εἰκάζειν
 ἐκεῖνον ἐν τούτῳ κατοπτριζόμενον ἢ ἐν ἐκείνῳ τοῦτον ἐντυποῦσθαι καὶ ἀκρι-
 B251 βῶς | διαγράφεσθαι, ὥστ' εἰ καὶ τινες καὶ περὶ αὐτοῦ τὸν θεὸν οἰηθεῖεν εἰ-
 πεῖν, ὡς εὔρον ἄρα τοῦτον τὸν νέον Δαβίδ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, οὐκ
 ἐκτοπὸν τι φαῖεν ἄν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρμόδιον. Ὅρα γάρ, εἰ μὴ κατ' ἐκεῖνον
 καὶ οὗτος ἠνδρίσατο καὶ ἄσπονδον τὴν κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἐπεδεί-
 ξατο μάχην, ὡς ἐκεῖνος κατὰ τοὺς ὁρατούς. Σκόπει δὲ μετὰ τὴν συμβολὴν

Titulus in B: βίος ἐν ἐπιτόμῳ ἦτοι ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν Θεσσαλο-
 νίκη 2 τῷ supra lineam B 5 εὔρετο B 9 ἐμβιωτέσεως B 17 πρὸς ἦν B 18
 ἐξῶν B

τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἀνά κράτος αὐτοῦ μὲν νίκην, τῶν δὲ πολεμίων ἤτταν, 25
εἴ τι μεθήσειν αὐτῷ δόξαιτο τῶν βελτίστων, ὡς ἐνδέον ἐκείνου καθοτιοῦν |
ἐναποφανθῆναι, εἴ μὴ καὶ κρεῖττον εἰπεῖν ἐθελῆσαι γενέσθαι καὶ πολλῷ τῷ A354
τάχει καὶ τοῦτον παραδραμεῖν ἀγωνίσασθαι.

3. Δεχέσθω τοιγαροῦν ὁ ἀμφισβητῶν τὰς ἀποδείξεις, ἐκάστω τῶν κατὰ τά- 5
ξιν συντιθεμένων τῷ λόγῳ τὴν διάνοιαν ἐνιείς καὶ δι' ἑαυτοῦ συλλογιζόμενος
τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ ἀνασχόμενος τὸν ἀγιασμόν τοῦ σώματος προέσθαι
καὶ τὴν γαμικὴν ἀνταλλάξασθαι συγγνώμην ἐκείνου, τὸ πρῶτιστον ἐπαγό-
μενος τῆς παρθενίας καλὸν καὶ ὅπως ἂν αὐτὸ σῶον καὶ ἄφθορον διατηρη-
θεῖη διανοούμενός τε καὶ περὶ πολλοῦ προμηθούμενος, τῇ μονῇ προσφοιτᾷ 10
τῶν ἀγίων μαρτύρων | Μερκουρίου καὶ Θεοδώρου. Πολλὰ γὰρ εὐαγῆ σε- B251v
μνεῖα καθάπερ ἰατρεῖα ἀλλαχόθεν ἄλλα καὶ πανταχόθι τῆς Θεσσαλονίκης
διείληφεν εἰς ἀνάληψιν ἐπειγόμενος τοῦ μοναδικοῦ τε καὶ ἀσκητικοῦ ἐπαγ-
γέλματος. Ἄμφιέννυται τοίνυν πολλῷ μὲν πρότερον ὅλη τῇ ψυχῇ τὴν χάριν
τοῦ πνεύματος, τηνικαῦτα δὲ τέως τὴν ἀγγελικὴν τε καὶ ἀσκητικὴν ἀμπε- 15
χόνην. Ἐπεὶ δὲ καθώπλιστο καὶ πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἀνέδην
ἀντεπαρετάξατο, συγγενῆ καὶ οἰκείαν διὰ τῆς ὀλιγοσιτίας ἢ μᾶλλον ἀσαρ-
κίας εἰπεῖν τὴν συμπλοκὴν ἐκάστοτε παρεσκευάζε τοῦ πολέμου τοῖς ἀσάρ-
κοις τε καὶ ἀναίμοσιν ἀσάρκως τε καὶ ἀναίμως εὐμεθόδως τὴν ὑπαντήασιν
περινοούμενος. Εἰ γὰρ οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν οὐ μόνον, κατὰ τὸν θεϊότατον 20
Παῦλον, ἀσαρκοί τε καὶ ἄναιμοι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τι ῥητὸν τῆς ἐκτὸς ποιή-
σεως ἐπὶ λέξεως ἐχούσης, “οὐ γὰρ σίτον ἔδουσιν, οὐ πίνουσιν αἶθοπα οἶνον
τοῦνεκ' ἀναίμονές | εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,” πάντως ὁ μὴ οἰκείως αὐ- A354v
τοῖς συμπλεκόμενος ἀλλ' εἴτε ἐναντίως ἢ ἀλλοτρίως, οὐκ ἂν ποτε εὐχερῶς
ἢ ῥαδίως δυνηθεῖη | περιγένεσθαι αὐτῶν, πολὺ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν ἐκνικῆσαι B252
τούτους, διὰ τῆς κατασαρκώσεως ἀνηνύτοις ἐπιχειρῶν. Ἐνθεν τοι τῇ νηστείᾳ
συνεζεύγνυ ἀγρυπνίαν, εἰδὼς ἀλληλόχρεων οὔσαν θατέραν τῇ ἐτέρᾳ καὶ κοινῇ
λυσιτελοῦσαν τὴν παρ' ἐκατέρας ὠφέλειαν. Ὅ τε γὰρ νηστεύων δεῖται τοῦ
ἀγρυπνεῖν οὐ μόνον εἰς τὸ διακαρτερεῖν ἐν προσευχῇ καὶ δεήσει, ἀλλὰ καὶ
αὐτῷ τῷ νηστεύειν ἐγκαρτερεῖν· ὕλη γὰρ ὕπνου τροφή καὶ εἰ τοῦτο δῆλον, 30
ὡς τὸ ἀγρυπνεῖν ἀναγκαίως ἔπεται τῷ νηστεύειν, τοῦ τε ἀγρυπνεῖν ἀναγ-
καιότερως τὸ νηστεύειν ἠγήσεται διὸ καὶ ἐπίσης κατηγορούμενον εἰκότως
καὶ ἀντιστρέφει ὑπεξαίρουμένων τῶν ἐκ περιστάσεως· ὁ γὰρ νηστεύων καὶ
ἀγρυπνεῖ καὶ ὁ ἀγρυπνῶν νηστεύει· τοῦτο κατὰ τὸ ποιητικόν τε καὶ ὑλικόν
αἴτιον, κατὰ δὲ τελικὴν αἰτιολογίαν οὕτως διὰ τὸ νηστεύειν τὸ ἀγρυπνεῖν 35

22-23 Πίλας E, 341-342.

1 κράτως B 2 δόξετω B 10 πολλῶν B 12 τὴν Θεσσαλονικέων B 17 ἢ μᾶ-
λον ἀσαρκίας· ἦτοι ἀσαρκίαν B 19 εὐμέθοδον B 25 περιγενέσθαι· καταγωνίσασθαι
B πολὺ - αὐτοῦς om. A 26 τοι om. B 27 καὶ ἀγρυπνίαν B 29 αὐτὸ codd. 34 τό· τὸν B

καὶ διὰ τὸ ἀγρυπνεῖν τὸ νηστεύειν· ἀλλ' ἵνα μὴ περιττολογεῖν τοῖς ἀπειροκά-
λοις δόξωμεν τὰ τοιοῦτα διευκρινοῦντες, ἐπανιτέον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.

4. Ἐπειδὴ τοίνυν πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἀνδρικῶς ἔστη καὶ ἀφόρητος
ἔπνευσε κατ' αὐτῆς τῷ λογιστικῷ καταστήσας ταύτη καὶ τὸν θυμὸν ἀκο-
B252v λούθως συνεξεκέντησεν ὅλον ἑαυτὸν ἀδούλωτον τῷ κρείττονι καὶ ἡγε-
μονικῷ ἀποκαταστήσας καὶ εὐχρηστον εἰς δουλείαν τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς
μέρος σωφρόνως τῷ λογιστικῷ καθυποταξάμενος· καὶ ἵνα μὴ μακρότερον
τὸν λόγον ποιῶμεν ἀναλεγόμενοι κατ' εἶδος τὰς ἐν πολλοῖς ἐκμελετημέ-
A355 νας | ἀρετάς, οἷον ἐγκράτειαν, χαμευνίαν, πάννουχον στάσιν καὶ ψαλμοφδίαν,
10 διακονίαν, φιλαδελφίαν, ἀκτησίαν, ἀμνησικακίαν, ἀπροσπάθειαν, ταπει-
νωσιν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, ἃς οὕτως πάσας εἰς ἄκρον ἀπηκριβώσατο, ὡς
οὐδεμίαν ἀπλῶς ἕτερος, οὕτω δὴ καθ' ἐκάστην τὸ εὐδόκιμον ἐπεδείξατο,
ὡς οὐδ' ἐν πάσαις οἱ πλείους· ὁμως ταύτας ἐάσαντες ὡς ἐκ περιουσίας προ-
σούσας αὐτῷ, πρὸς ἕν αὐτοῦ πάλαισμα καὶ ἄθλον τῷ λόγῳ τρεψόμεθα.

15 5. Τὸ σεμνεῖον ἐν ᾧπερ ἀσκητικῶς διήθλει ὁ ὄσιος θέσιν μὲν ἔλαχε
τὴν ἀνωτέραν καὶ ἀρκτικωτέραν τῆς πόλεως γειτονοῦν ἐτέρῳ σεμνεῖῳ προ-
σηγορίαν φέροντι τὸ Ἄπρόϊτον. Τοῦ κατ' αὐτὸν οὖν κοινοβίου τοῦ καθη-
γουμένου τὸν βίον μεταλλάξαντος καὶ πρὸς τὴν ἀγείρω μεταθεμένου ζῶην
βιάζεται τὴν τῶν ἀδελφῶν ἐπιστάσιαν ὁ ὄσιος, καίτοι γε μὴ βουλόμενος,
B253 ἀναδέξασθαι, καὶ ἐπεὶ | περ ἄξιος ἦν ἔργου εἶχετο καὶ τῶν λογικῶν Χριστοῦ
θρεμμάτων ἔργῳ καὶ λόγῳ ποιμὴν ἀπαράγραφος καὶ ἀληθέστατος ἀπεδεί-
κνυτο. Ὡς οὖν τὰ ὅσον ἀνθρωπίνῃ δυνάμει κατορθωθῆναι λόγον ἔχοντα,
πάντα κατὰ νοῦν αὐτῷ ἐκβεβηκότα καὶ προκεχωρηκότα καὶ μηδαμῶς ἐν-
δεόντα καθοτιοῦν ἑωρακῶς, πράγματος ἀπόπειραν ἐπινοεῖται παγγάλεπον
25 καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἅμα μὲν καὶ τὸν ἀσκητικὸν αὐτοῦ τόνον ἀκμαιότερον
ἐντεῦθεν ἀπογυμνάζων, ἅμα δὲ καὶ τινος θείας ἢ ἀγγελικῆς ὀπτασίας ἀξιο-
θῆναι καθιμειρόμενος εἰς τινῶν ἐνδοιαζομένων παρ' ἑαυτῷ σαφεστέραν καὶ
ἀναμφήριστον δήλωσιν.

A355v 6. Ἐν τῇ κατ' αὐτὸν οὖν εὐαγεστάτῃ μονῇ τῶν ῥηθέντων ἀθλοφόρων
30 Μερκουρίου καὶ Θεοδώρου δύο κατὰ διέχειαν ἐκατέρωθεν ἀμφοτέροις εὐ-
κτήρια ᾠκοδόμητο· μεταξὺ δὴ τὰ τούτων δένδρον ἴστατο τὸ οἰκείως καὶ
προσεχῶς κατὰ τὸ ἴδιον εἶδος ἀμυγδαλῆ προσαγορευόμενον. Ἐν τούτῳ τῷ
δένδρῳ προὔθετο τῶν ὑπ' αὐτὸν ἡγνοηκότων ἀπάντων τὸν ἐκείνου σκοπόν,

10 ἀμνησι ταπεινώσιν om. ἀπροσπάθειαν B 11 οὗτος A 14 σὺν τῷ λόγῳ B
18 τὸν βίον μεταταξαμένου καὶ πρὸς τὸν ἐκεῖθεν μεταθεμένου B 22 ὡς οὖν — 24
ἑωρακῶς· ὡς οὖν ἦδει τὰ ὅσον ἐφικτὸν ἀνθρωπίνῃ δυνάμει κατορθωθῆναι λόγον ἔ-
χοντα πάντα κατὰ νοῦν αὐτῷ βεβηκότα τε καὶ προχωρήσαντα καὶ μηδαμῶς ἐνδεόντα κα-
θοτιοῦν B 27 καθιμειρόμενος : τοιουτοτρόπως καταμειρόμενος B παρ' om. B 29
γούν B 33 δένδρων B

ἀνελθεῖν καὶ τριετίαν ὄλην διακαρτερῆσαι ψύχει καὶ θάλπει καὶ τῇ μήτε
 πεπηγυῖα στάσει, μήτε καθέδρα διηνεκῶς | μαχησόμενος καὶ μὴ πρότερον B253v
 κατελθεῖν ἐκεῖθεν, εἴ τι καὶ γένοιτο πειθῶν ἑαυτὸν πρὶν ἢ τὸν τριετῆ χρό-
 νον περαιωθῆναι. Ἐμέλει τοι καὶ ἀνέρχεται καὶ τὸν ὑπερφυᾶ τοῦτον καὶ
 τοῖς πολλοῖς ἄπιστον ἐξανύσας ἄθλον, ἐφάμιλλον τὸ θαῦμα τῇ καρτερίᾳ 5
 παρέσχετο τοῖς μετέπειτα. Οἷας δὲ καὶ ἀμέτρου δυσκρασίας ὁ τόπος μετέ-
 χει καθ' ἣν ἔλαχε θέσιν, θέρους μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνος δὲ λίαν ὑπερ-
 ψυχούμενος ἀπὸ τε τῆς περιφερείας τῶν ὀρέων καὶ τῆς ὑπτιώσεως τῶν πε-
 δίων, ταῖς βίαις τῶν ἀνέμων διαδονούμενος καὶ ἐκτεινασόμενος, εἶδεῖεν 10
 δ' ἂν οἱ πείρα κατελιηφότες καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοὺς ἀγνώτας πείθοντες ἐπὶ
 πλέον αἴρεσθαι τὸ θαῦμα κατεπειγέσθωσαν. Πῶς οὖν, φησὶ, ἀντισχεῖν ἐπὶ το-
 σοῦτον ἠδυνήθη πρὸς τοιαῦτα δεινὰ καὶ οὐκ ἀντισχεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπερ-
 σχεῖν οἷός τε γέγονεν, ὅποτε καὶ πρὸς μίαν ἡμέραν ἢ ὥραν ὁ ἐνὶ γε τῶν ἐναν-
 τίων περιπεσῶν ἢ κρύους ἢ θάλψεως ἢ δυσσηνείας ἢ νηνεμίας οἴκτιστον A356
 ἀπηνέγκατο μόρον; ὅτι χάριτι θεῖα τὴν ἐκείνου | προαίρεσιν ἀμειβομένη
 καὶ οὐ κατὰ λόγον φυσικῆς ἀκολουθίας τὸ τοιοῦτον ἐγίγνετο. Καὶ θεὰ μοι B254
 τὸν Μωυσῆν, | τὸν Ἥλιον καὶ τοὺς κατ' αὐτοὺς ἅπαντας μείζονα δυνηθέν-
 τας ὡς μεγάλα προηρημένους· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πάντων ὀράται φησὶ τὰ τοιαῦτα,
 οὐδ' ἐπὶ τῶν πλείστων ἢ ἐπὶ πολὺ τελούμενα καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἄπιστα δο- 20
 κεῖ τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἐπὶ πάντων μὲν, οὐδ' ἐπὶ τῶν πλείστων· ὅτι οὐδὲ τὸ
 μεγάλα πονεῖν προηρεῖσθαι τῶν πάντων ἢ τῶν πλειόνων· εἰ δὲ καὶ διὰ τοῦτο
 ἄπιστα, πάντα σοι λοιπὸν οἰχίσηται τὰ θαυμαστὰ καὶ ὑπερφυῆ δράματά τε
 καὶ διηγῆματα καὶ ὡς μηδαμῶς σοι καθυπήκοντα· διὰ τοῦτο καὶ σιωπᾶσθαι
 ἢ ἀπιστεῖν τυχὸν καὶ ἄξια. Πλὴν ἀλλὰ σιωπητέον τὰ παρὰ τῶν τοιούτων.

7. Ἐὰρ δὲ τὸν τοσοῦτον καὶ τηλικούτον ἀγῶνα καὶ ἄθλον ἀμισθὶ καὶ 25
 δίχα τινὸς ἐπάθλου κατὰ τὸ προσεχῶς ὀφειλόμενον ἐκτετέλεκεν, ὡς οὐδὲν
 ἀπάνασθαι τῆς τοιαύτης ταλαιπωρίας; οὐδαμῶς, ἀλλὰ τὸ τῆς τριετίας πέρας
 ἄγγελος διαδέχεται ταινιῶν τε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ἀγωνίας δηλῶν τε αὐτῷ καὶ
 ἐκφαίνων ἄπερ ἐνδοιάζων ἀνέλιττε καθ' ἑαυτόν· καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ
 καὶ τινα τῶν μελλόντων προὑπεμφήνας καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τὸ λοιπὸν κελ- 30
 λίφ καθειργμένος βιώσεται διασημνόμενος καὶ θαύ|ματος χάριν καὶ προ- B254v
 φητείας δύνάμιν θεόθεν αὐτῷ διακομισάμενος.

8. Τὸν ἄγγελον αὐθις ἐντεῦθεν τὰ πράγματα διαδέχεται. Τῶν γὰρ μαθη-
 τῶν αὐτοῦ δύο τινὰς εὐλαβεῖς Δημήτριον καὶ Θεόδωρον πρὸ τῆς ἀπὸ τοῦ
 δένδρου καθόδου μεταστειλόμενος κοινοῦται τούτοις ἅπαντα, | τὸν τε σκο- A356v
 πὸν ἐφ' ᾧ τὸν τοιοῦτον εἴλετο πόνον, τὴν τε φανεῖσαν αὐτῷ ἀγγελικὴν ὄπτα-

10 δ' om. B 11 φημί A 12 ὑπερσχεῖν: σχεῖν B 24 ἀπιστεῖσθαι B 28 δηλῶν
 τε B καὶ δηλῶν A 29 τοῦτο om. B 31 θαυμάτων B

5 σίαν και ὅπως ὁ ἄγγελος ἐπέσκηψεν οἰκίσκῳ τὸ λοιπὸν ἑαυτὸν ἐγκαθεῖρ-
 ξαι· κἀνεῦθεν εἰς τὸ θυμηδέστερον μετενεγκὼν τὴν προτέραν τῶν μαθητῶν
 ἀθυμίαν ἀφ' ὧν ἑώρων εἰς τελειότεραν ἐκ τραχυτάτης κατάστασιν τὸν δι-
 δάσκαλον μεταγόμενον, εἰς ἔργον ἐκβῆναι τὴν τοῦ οἰκίσκου κατασκευὴν
 10 τοὺς μαθητὰς ὁ ὄσιος τὴν ταχίστην κατήπειγεν. Ὡς οὖν εὐτρέπιστο πάντα
 καθάπερ ἐδέδοκτο, δῆλα καθιστῶσι ταῦτα τῷ τῆς πόλεως ἐπισκόπῳ, Δωρο-
 θεός οὗτος ἦν, ὅσα δηλαδὴ καθεξῆς τῷ ὀσίῳ συμβέβηκεν. Ὁ δὲ καὶ γὰρ ἦν
 ἐκκαλαι προκατειλημμένος ταῖς περὶ τοῦ ὀσίου φήμαις, ἧς ἐδεῖτο προφά-
 15 σεως εὐκαίρου λαβόμενος, τοῦ ὑπ' αὐτῷ κλήρου ἐφεπομένου καὶ πλήθους
 B255 οὐκ ὀλίγου τῆς πόλεως, ἀνέρχεται προθύμως ἐτι τῷ δένδρῳ τὸν ὄσιον κα-
 τειληφῶς ἐφιζάνοντα καὶ οἷς ἔδει τὸ καθῆκον φιλικὸν κατατίθεσθαι, προ-
 σηκόντως ἀλλήλοις ἐντετυχηκότες, ὁ μὲν τὴν ἀρχιερεῦσιν ὀφειλομένην
 τιμὴν, ὁ δὲ τὴν κοινῇ πᾶσι χρεωστουμένην ἀγάπην καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς
 20 ἔπαινον ἀντιδεδωκότες ἀλλήλους ἠγαλλιάσαντο τῷ πνεύματι. Εἶτα ὁ ἀρχιε-
 15 πίσκοπος καὶ οὐ χάριν μετεστάλθη μαθῶν, ἅπαντα τὸν συνήθη τελέσας ἐπὶ
 τοῖς τοιούτοις κανόνα, κατὰγει τὸν ὄσιον ἐκ τοῦ δένδρου ὡς ἀπὸ τινος
 μυστικῆς ἀκρωρίας καὶ φαιδρὸν καὶ γεγανωμένον καθειργνύει τῷ σύνεγ-
 γυς ἐτοιμασθέντι δωματίῳ, καθάπερ θάλαμον τοῦτο ὑπεισδύναται τερπνότα-
 20 A357 τον. Αἰσίως οὖν ἐκτετελεσμένων | τῶν ὅσα τῷ καιρῷ παρειστίκει, ὁ μὲν
 20 παραθέμενος ἑαυτὸν ταῖς τοῦ ὀσίου εὐχαῖς, ὁ δὲ δεόντως διὰ τῶν εὐχαριστη-
 ρίων εὐχῶν τὸν ἐπίσκοπον προπεμψάμενος, τὸν σύλλογον εὐκαίρως διέλυ-
 σαν. Ἐπεὶ δὲ καθ' ἑαυτὸν γέγονε καὶ ὡσπερ ἔμυσε τὰς αἰσθήσεις ἀπὸ
 τῶν ἕξωθεν, ἕξω σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος καὶ μηδενὸς ὅτι μὴ πᾶσα
 ἀνάγκη τῶν ἀνθρωπίνων ἀπτόμενος μόνῳ τῷ θεῷ προσομιλεῖν ἐβιάζετο, τὸ
 25 σαρκικὸν τειχίον ταῖς ὄσαι ὄραι σκληραγωγίαις οἷα σκαλεύων τε καὶ διαρ-
 B255v ρηγνύς, ὅπως ἂν ἀμέσως | εἰ οἷόν τε τῷ αὐτῷ συγγένηται.

9. Πλὴν αὐτῷ μὲν ἐνοικοῦντι τῷ δωματίῳ τὴν θεαρχικὴν τε τριάδα διὰ
 πολλὴν ἀγιότητα ἐνοικον ἔχοντι, δαιμονίων τις κάτωθεν ἀναδραμῶν, ἀθρόον
 ἐφίσταται, πόρρωθεν τὴν κλῆσιν τοῦ ὀσίου ἐπιβώμενος καὶ τὴν πυροειδῶς
 30 ἐκ τοῦ ἱεροφόρου στύλου ἐκδειματοῦσαν αὐτὸν χάριν, κατακαίειν αὐτὸν
 διατεινόμενος· ὃν κατοικτηρίσας ὁ ὄσιος ἐπευξάμενός τε αὐτῷ καὶ χειρο-
 θετήσας, ἐλευθέρωσας τε τῆς τυραννίδος τοῦ δαίμονος σωφρονοῦντα τὸ
 λοιπὸν ἀπέδειξεν. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ καὶ τινος γυναιίου τοὺς ὀφθαλμοὺς λειμῶν-
 35 τος καὶ μετ' ὀδύνης σφοδρᾶς αὐτῷ προσδεδραμηκός, οὗτ' ἀποπέμψασθαι
 τοῦτο τῇ συμπαθείᾳ νικώμενος, οὗτ' ἀκίνδυνον οἰόμενος ἐν τοῖς ὑπὲρ δύνα-

6 ταῦτα om. B 7 δηλαδὴ om. B 9 ἀφ' αὐτὸν B καθεπομένου B 14 ἀντιδε-
 δοκότες: λαβὼν τε καὶ ἀντιδεδωκός B ἀλλήλους - ἀρχιεπίσκοπος om. B 18 τοῦτω B
 20 εὐχῶν: ἐπῶν B 22 καθ' ἑαυτὸν: οἶκοι B

μιν ἑαυτὸν καθεῖναι, διχόθεν ἐφείλκετο τοῖς λογισμοῖς· μέσος γὰρ ἦν οἴκτου καὶ μετριότητος, τῆς μὲν εἰργούσης τῶν ὑπερτάτων, τοῦ δὲ πείθοντος τῆς συγγενείας ἀντιλαμβάνεσθαι· καὶ δὴ κεράσας ἀμφοῖν τὰ ἄκρα, μετὰ δέους καὶ οἰκτιρμῶν ὑπὲρ τῆς πασχούσης τὸ θεῖον | ἰλεωσάμενος τοῦ A357v
 τοιοῦδε πάθους τέλεον ἀπηλλαγμένην ἀπέλυσεν. Αὐτὸς δέ, τῶν | κατ' ἀρε- B256
 τὴν πόνων εἰς ἄκρον ἐληλακῶς, ἤδη τὸ ταύτης μέτρον οὐδαμῶς ἠφίει καὶ ἐνεδίδου, μᾶλλον μὲν οὖν ὡς ἀρχόμενος διετίθετο καθ' ἑκάστην τὸ τοῦ συνωνύμου Δαβὶδ ἐν τισι τῶν ψαλμῶν ἐπίγραμμα δεδιῶς τε καὶ προορώμενος, ὃ φησιν οὕτως εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, πρὸς ὃ τὸν σκοπὸν ἀπευθύνων παντὸς ὑπὲρ ἀρετῆς πόνου καὶ ταλαιπωρίας ἀνώτερος ἦν. Τοιοῦτος 10
 γὰρ ὁ τῶν ἐρώντων ὄρος· πάντα δεύτερα καὶ ἐλάττω τῆς τοῦ ἐρωμένου τιθέναι μεγαλειότητος· ἠδονὴν γὰρ τὴν ὀδύνην καὶ ζῶην τὸν θάνατον οἱ ἐρώντες ὑπὲρ τῶν ἐρωμένων λογίζονται. Τοιοῦτος ὁ ὄσιος ἦν κατὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν δαιμόνων πυριπνόως φερόμενος.

10. Οὕτως οὖν καὶ ὡσαύτως πραττομένων τῶν παρ' αὐτοῦ, μικρὸν τι 15
 διατέμενται τὴν κατάστασιν ἐκ τοιαύδε τῆς ὑποθέσεως. Οἱ τοὺς Ἰλλυρίους ἐπικαίρως διέποντες ὕπαρχοι καὶ τὸ τηνικάδε κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην θέμα διευπετοῦντες, οὐδαμῶς ἐν αὐτῇ διατρίβειν συνεχωροῦντο· καὶ γὰρ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς τοῦτο, οὐδὲ ἐπετέτραπτο παρὰ τῶν κρατούντων, ἕτερον δὲ τι 20
 πολίχνιον ἀνά τὰς ἐκβλύσεις ἢ ἀναδόσεις Ἰστρου τοῦ καὶ Δανουβίου προσ- 20
 κείμενον | ἄκρως τε προβεβλημένον τῶν ἄλλων τῆς ἐπαρχίας μερῶν Σίρ- B256v
 μιον καλούμενον, ἅτε πολλὴν ἔχον ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἀσφάλειαν, ὥστ' εὐχερῶς ἀποτειχίζειν τὰς ἀντίπερα τῶν πολεμίων ἐφόδους ἢ μᾶλλον αὐτὸ τὸ συμπαρακτεινόμενον τῷ ποταμῷ θάτερον μέρος ἀσφαλιζόμενον | τῷ κατὰ A358
 κεφαλὴν ἐκτίσθαι τοῦ ποταμοῦ, φρουρεῖν ἠναγκάζοντο τῆς λοιπῆς ἀπάσης 25
 ἐπαρχίας φρούριον ὡς ὑπάρχον ἐξαίρετον. Ἐν τούτῳ τῷ Σιρμίῳ πολλὴν ὑφιστάμενος βίαν ὁ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὴν ἐπαρχίαν ἐγκεχειρισμένος παρὰ τῶν τηνικάδε ἐπιδραμόντων βορείων ἔθνων καὶ οὐχ οἴός τε ὦν πρὸς τὰς ἐπιφορὰς ἀντέχειν τῶν πολεμίων, ἀλλ' αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἐκάστοτε τὸν θάνατον προορώμενος, γράφει μὲν τὰς συμφορὰς πρὸς τὸν εὐσεβέστατον Ἰουστινιανόν, αἰνιζάμενός πως ἀμυδρῶς καὶ τὴν ἐκ Σιρμίου αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικήν 30
 μετάβασιν ἢ μετοίκησιν, οὐ μὴν ἀμέσως γε τοῦτο δέδρακεν, ἀλλὰ διὰ πρέσβεῶν τινῶν αὐτὰ τε τὰ πρὸς τὸν βασιλέα γράμματα ἐπικομιζομένων, ἕτερά τε πρὸς τὸν Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπον, πολλὴν ἀμφοτέρωθεν τὴν ἰκετηρίαν τῷ εἰρημένῳ προ|έδρῳ προσήνεγκεν, ὥστε πολυτρόπως ἢ δι' ἑαυτοῦ B257
 ἢ διὰ τινος ἐτέρου σπεῦσαι πείσαι τὸν βασιλέα, τὸν ὕπαρχον ἐκ Σιρμίου πρὸς τὴν τῶν Θεσσαλονικέων μεταγαγεῖν.

11. Ὁ γοῦν ἐπίσκοπος, Ἀριστείδης ἦν οὗτος, καὶ ἄλλως ἀσύμφορον εἰδῶς τῆς ἰδίας πόλεως ἑαυτὸν ἀποστερηῆσαι καὶ μάλιστα τῶν πολεμίων ἐπὶ πάσης διασκιδναμένων τῆς ἐπαρχίας, βουλῆς γίνεται τῷ ὁσίῳ χρήσασθαι πρὸς τὴν τοῦ τοιοῦτου περαιώσιν ἐξαιτήματος· ὅθεν συμπαραλαβὼν μεθ' 5 ἑαυτοῦ τοὺς τε πρέσβεις καὶ τὰ τοῦ ὑπάρχου γράμματα παραγίνεται παμπληθεὶ πρὸς τὸ τοῦ ὁσίου δωμάτιον, προσειπὼν τε αὐτὸν ὡς ἕθος καὶ ὑπα-
A358v ναγνοὺς αὐτῷ τὴν τοῦ ὑπάρχου | ἐπιστολὴν καὶ ἐπὶ πολὺ λιταζόμενος αὐτόν, ἅμα τοῖς πρέσβεσι καὶ τοῖς συναναβάσι, μόλις μὲν, ἀλλ' οὖν ἔπεισαν ἤξαντα τῇ αὐτῶν βουλήσει, ἀναδραμεῖν πρὸς τὴν βασιλεύουσαν· ἐμνήσθη
10 γὰρ ὡς ἦν ἄρα καὶ τοῦτο προδεδηλωμένον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. Συνθέμενον τοίνυν καὶ καταθέμενον οἷς ἐξητήσαντο, τοῦ πολυδόλβου ἐκείνου ἐξάγουσι δωματίου, τὴν μὲν κόμην ὀλόλευκον ἄχρις ὀσφύος ἐπώμιον ἔχοντα, τὸν δὲ πώγωνα ποδήρει προσεικίκα καὶ ἐκ μόνης τῆς ἐπιφανείας τοῦ
B257v σώματος ἱκανὸν ὄντα | καταιδέσαι καὶ βασιλέα. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν μικρὸν
15 ὕστερον.

12. Εὐθέως οὖν ἀναλαβόμενος τὰ τε τοῦ ὑπάρχου, τὰ τε τοῦ ἐπισκόπου γράμματα καὶ συνταξάμενος ὡς δέον αὐτοῖς ἅμα τοῖς δυσι μαθηταῖς αὐτοῦ πλοῖω προσειπιβάς ἐτοίμως ἐκπλέοντι πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ὄχετο τοιάδε τῷ καιρῷ τῆς ἐκπλοίας πρὸς τοὺς προπεμπτήρας ἀποφθεγξάμενος. Ὡς ὑμεῖς
20 μὲν, ὦ τέκνα, τῶν δι' ἐμοῦ πρεσβευθησομένων τὴν ἔκβασιν ἀπολήψεσθε, τὸν Δαβὶδ δὲ μεθ' ὑμῶν ἐτι συλλαλοῦντα οὐδαμῶς κατόψεσθε. Τὸ γὰρ ἐμὸν θεασάμενος ὑποστρέφων δωμάτιον πόρρωθεν νεκρὸς ὑμῖν ὀφθήσομαι τῷ κοινῷ νόμῳ λειτουργήσας τῆς φύσεως.

13. Ἐν ὀλίγῳ τοιγαροῦν τὸ Βυζάντιον φθάνει. Καὶ πρὶν ἢ προῖεναι τοῦ
25 πλοίου, ταῖς πάντων ἀκοαῖς ἢ περὶ αὐτοῦ φήμη διέτρεχεν ἕως τῶν βασιλείων αὐτῶν. Ζητεῖται οὖν παρὰ τῆς βασιλίδος αὐτῆς. Ἀνάγεται πρὸς αὐτὴν μετὰ πάσης αἰδοῦς τε καὶ εὐλαβείας· ἀπονέμει ταύτῃ τὴν βασιλείον ὡς θέμις τιμὴν/
A359 αὐθις ἐκείνη τὸν τῆς βασιλείας τύπον ἀποσκευασαμένη, τῶν ἰχνῶν τοῦ ὁσίου προκυλινδοῦται· ὁ δὲ ταῖς εὐχαῖς ὁμοῦ ταύτην καὶ εὐφημίαις ἀντή-
B258 μειβε. | Καὶ ἐπεὶ ἔτυχε τότε τὸν βασιλέα οὐ μακρὰν ποῦ τῆς πόλεως διατρίβειν, τῶν πολλῶν φροντίδων βραχὺ τι ἑαυτὸν ἀνιέντα, ἀναπαύεται παρ' αὐτῆς ἐν τοῖς βασιλείοις ἄχρι τῆς αὐτοῦ εἰσελεύσεως. Ἐπανήκοντος δὲ ὁμῶς τοῦ βασιλέως, ἄρα πῶς ἦν εἰκὸς ἐμφανισθῆναι αὐτῷ τὸν ὄσιον καὶ
35 τινων ἢ ποίων τῶν δώρων ὡς προσῆκον βασιλεῖ τὴν προσένεξιν αὐτῷ ποιήσασθαι; ἄρα χρυσὸν προσάξοντα; καὶ μὴν πλὴν ὧν ἠμφίεστο, οὐδὲν ἐκέκτητο.

2 σαυτὸν B 7 ἐπάρχου B 22 θεασάμενος : ὀψόμενος B 23 λειτουργήσων B
30 τετύχηκε B διατρίβειν om. B 31 ἀνιέναι διαναπαύεται B 33 ἐπανήξοντος B
34 ἄς βασιλεῖ δέον B 35 ποιησόμενον B ἄρα: ἀλλά B ἠφίετο B

ἀλλὰ σμύρναν; ἀλλ' ἀπόβλητος ἂν ἐγεγόνει, νεκρώσεως σύμβολα προσφέ-
ρων τῷ βασιλεῖ· ἀλλὰ λιβανωτῶν εἴποι τις ἂν εὖ φρονῶν; ὡς εὖ γε ταῦτα τῷ
ὄσιῳ διανοούμενος· εἰδῶς γὰρ κατὰ τινα θεηγόρον ὅτι τὰ μὲν ἄνω, μόνου
θεοῦ, τὰ δὲ κάτω καὶ βασιλέων, εἰ καὶ τολμηρὸς πως ὁ λόγος, οἶα θεῶ τῷ
ἐπὶ γῆς ὁ ὄσιος θυμιάσαι διενεώθη. Καὶ δὴ ἐν τῷ ἐπανελθεῖν τοῖς βασιλείοις 5
τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὴν αὖριον τὴν ὠρισμένην προέλευσιν ποιησάμενον ἐπὶ
τῆς παρουσίας συγκλήτου, καὶ γὰρ ἦν παρὰ τῆς βασιλίδος τὰ περὶ τοῦ ὄσιου
μαθῶν, ἐπιτρέψαι τοῖς παρεστῶσιν εἰσελθεῖν τὸν ὄσιον ἐπὶ πάντων ὡς ἂν
κοινῇ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ τεύξοιντο καὶ τὰς | παρ' αὐτοῦ ἀγγελίας ἐκδέξοιντο. B258n
Σχεδιάσας οὖν ἄνθρακας ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ δεξιᾶς καὶ ἐπιθείς θυμιάμα προσηει 10
πρότερον τὸν βασιλέα θυμῶν, εἶθ' οὕτως ἐφεξῆς τοὺς ἐν τέλει.

14. Οἱ δὲ τῷ θαύματι μᾶλλον προσενείραντες ἑαυτοὺς ἢ τῷ θυμιάματι, A359n
οὐκ εἶχον πότερον τῶν φαινομένων ἢ γινομένων κατανοῆσαι· ξένον μὲν
γὰρ εἶδος καὶ παρηλλαγμένον ἑώρων, ἀβραμιαίαν ἐκφαῖνον τὴν ἐπιφάνειαν.
Πρὸς δὲ καὶ τῶν ἐν Ἀσυρίᾳ νεανιῶν τὸ θαῦμα νεοπολούμενον ἐν γηραιᾷ 15
κατενόουν παλάμη στοιχείον τὸ πάντων ἐξαναλωτικόν, τὸ μὲν ἐπιτεθὲν ὑπο-
φλέγον θυμιάμα, τῆς δὲ ὀσίας χειρὸς ἐκείνης οὐδὲ πρὸς τὸ τυχὸν ἐφαπτό-
μενον. Φύσις ἦν ἀμίαντος ὄντως ἢ τοῦ ὄσιου πανάγιος σάρξ, ἢ πλεον ὑπερ-
στίλβει προσομιλοῦσα πυρὶ μηδεμίαν οἶαν οὖν μείωσιν ὑπὸ τοῦ πυρὸς δεχο-
μένη. Πόσῃ αὐτὸν ἢ πῶς ᾤθησαν ἂν οἱ τηνικαῦτα θεώμενοι τὴν ἐντὸς χά- 20
ριν ὑπερβλυστάνειν, ὀπηνίκα τὸ τῆς ψυχῆς μαργαῶδες τοσαύτης τῷ ὠραίῳ
τοῦ σώματος τῆς αὐγῆς μετεδίδου; πῶς δὲ καὶ οὐκ ἦσθησαν ἂν; οὐδὲ γὰρ
εἰ μὴ λιθίνην εἶχον διάθεσιν, τοσοῦτου ποτ' ἂν ἠλόγησαν θαύματος, ὅπο-
ταν τὸ ἀνθηρὸν καὶ εὐῶδες τοῦ | πνεύματος οἶαπερ ῥόδον τὴν αἰχμηρὰν B259
καὶ γεῶδη τοῦ ἐλύτρου κάλυκα τοσοῦτον τῷ θαύματι κατεκάλλυνε. Τοῦτο 25
μόνον καὶ ἄτερ τῶν ἄλλων τὸν βασιλέα κατήδεσε καὶ πᾶσαν αἴτησιν τοῦ
ὄσιου ἐκπληρῶσαι τὸ τάχος ἐποίησεν. Ἐντεῦθεν τὰ τῆς τοῦ ὑπάρχου δεή-
σεως πέρας ἔσχε χρηστόν. Ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ Σιρμίου πρὸς τὴν Θεσσαλονι-
κέων ἢ μετάστασις τῆς ἡγεμονίας ἐγένετο. Τὰ δὲ ἐξῆς, ὅσῃν ἔδει φιλοφρο-
σύνην ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ὄσιον ἐνδειξάμενος, ἀποστολικῶς τε καὶ προ- 30
φητικῶς | αὐτὸν θαυμασάμενος καὶ ἑαυτὸν ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ παραθέμενος A560
ἐκπέμπει μετὰ τῆς αὐτῷ προσηκούσης τιμῆς ἅπασαν αὐτῷ λύσιν τῶν αἰ-
τημάτων ἐπιβραβευσάμενος.

15. Ἀπάρας τοίνυν ἐκεῖθεν ὁ ὄσιος μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ δύο μαθη-
τῶν εὐθὺς καταπλεῖ πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας καὶ ἐν τοσοῦτῳ διηνυκῶς παρ' 35
ὀλίγον τὸν πλοῦν, ἅμα τῷ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἀναφανῆναι δωμάτιον,
αὐτίκα τὴν προφητείαν ἀνεπλήρου καὶ μικρά τινα τοῖς οἰκείοις ἐπισκηψά-

μενος μαθηταῖς, τὸν δικαίους πρόποντα ὕπνον ὑπνωσέ τε καὶ ἀνεπαύσατο·
 A259v Ὅτε δὴ καὶ τῆς θαλάσσης κυμαιομένης αἰφνίδιον τῇ κοιμήσει αὐτοῦ | κα-
 τεστορέσθη τὰ κύματα, φωναί τε ψαλλόντων ἀοράτως ἠκούοντο καὶ πλῆθος
 εὐωδίας τὸν ἀέρα περιεκέχυτο καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσιν εἰκάζετο τῶν οὐρανίων
 5 ἀφικέσθαι τινὰς συμπαραληψομένους τοῦ σαρκικοῦ νέφους ἐκδημοῦντα
 τὸν ὄσιον. Προσορμισθέντος οὖν τοῦ πλοίου μετ' οὐ πολὺ καὶ μαθόντων
 πάντων τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ὄσιου, ὅπως τε τὰς αἰτήσεις αὐτῶν εἰς ἔργον ἐξή-
 νεγκεν, ἀγασάμενοι αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων ἔνεκεν, πολλῶ δὲ μᾶλλον τῆς προ-
 φητείας, ἅμα τῷ ἐπισκόπῳ τὸ τίμιον αὐτοῦ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις προπεμψά-
 10 μενοι λείψανον, ἕως τῆς ἐν ἧ διεβίω μονῆς κατατίθενται αὐτό, θησαυρὸν
 οἷα παντοδαπῶν χαρισμάτων ἐτησίως τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ τοῖς ἐξῆς τε-
 λείσθαι παραδεδοκότες κατὰ τὴν εἰκάδα ἕκτην τοῦ Ἰουνίου μηνός.

A360v 16. Ταῦτα δὲ ἡμεῖς διεξήλθομεν οὐ πάνυ τι | χαριούμενοι τῷ ὄσιῳ, πατρι-
 κὴν δὲ μᾶλλον καὶ δεσποτικὴν ἐπιταγὴν ἐκπληροῦντες καὶ πολλὴν ἐντεῦθεν
 15 τὴν οἰκοδομὴν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ προμηθοῦμενοι. Ἐπει τό γε πρὸς ἐκεῖ-
 νον καὶ κατ' ἐκεῖνον καλὸν ἅπαν ἐστὶν ἀπηρτισμένον αὐτῷ, παρά τε τῆς
 B260 οἰκείας προαιρέσεως καὶ τῆς θείας | ἀνταποδόσεως. Οὐ γὰρ τοῖς ἔξωθεν
 ἐγκωμίων νόμοις ὑπεῖκοντες περιφάνειαν αὐτῷ γένους ἢ πατρίδος ἢ ἀγόνων
 χοῶν εὐσέβειαν ἢ τάφων μεγαλοπρέπειαν ἀσυνέτως ἐπευφημήσαμεν, ἃ τοῖς
 20 νεκροῖς οἱ νεκροὶ χαρίζονται, μηδὲν πλέον τῶν φαινομένων φαντασθῆναι
 δυνάμενοι, μόνον δὲ τὸ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀδούλωτον αὐτοῦ καὶ ἐλευ-
 θέριον παρεδείξαμεν καὶ ὡς ἐκεῖνος ἀκριβῆς μιμητῆς τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων
 τῆς θαυμασίας ἀρετῆς ζωγράφων καὶ ζωγράφος ἄριστος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν
 ἀρχέτυπον ἀγαθὸν ἐχρημάτισεν, ἡμεῖς δὲ πολλῶν δέομεν τοῦ πρὸς ἐκεῖνον
 25 ἀφορᾶν μόνον. Πολὺ γὰρ καὶ τοῦτο φάναι, μὴ ὅτι γε πάση δυνάμει σπευδεῖν
 ἐκμιμεῖσθαι τὴν ἐκεῖνου ἀκρίβειαν.

17. Ἄλλ' ὦ πάτερ καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐπόπτα, κρεῖσσον ἢ καθ'
 ἡμᾶς ἐνδαισιώμενος τῷ πνεύματι νῦν καὶ μέρος γενόμενος τοῦ κατὰ Χριστὸν
 τῶν σωζομένων σώματος καὶ πληρώματος καὶ διὰ τῶν ἀνωτάτω καὶ καθεξῆς,
 30 τῇ θεῖᾳ κεφαλῇ, ἦτοι τῷ θεανδρικῷ σώματι συναρμοολογούμενος, δέχοιο
 τουτονὶ τὸν βραχυτάτον ἔπαινον, μὴ τοσοῦτον τῆς ἀξίας ἡμᾶς, πολλοῦ γὰρ
 B260v ἐνδεῖ, καὶ ἀποδεχόμενος καὶ | ἀνταμειβόμενος, ὅσον τῆς προθυμίας οὐδὲν
 προσδεῖ, οὐ γὰρ ὁ τὸ πᾶν ἐλλείπων ὡς μὴ δυνηθεῖς τὰ μείζω, ἀλλ' ὁ τὸ κατὰ
 δύναμιν εἰσενεγκῶν τῷ θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις εὐγνωμονεστέροις ἀποδε-
 35 κτέος, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ
 τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν
 καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

1 καὶ τὸν δικαίους B ὑπνώσας τε καὶ ἀναπαυσάμενος B 5 τινὰς ὡς B 10 αὐτῷ B
 11 ἐτησίως αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον τελείσθαι τοῖς ἐξῆς B 18 ἀγόνων B 19 ἐπεφημή-
 σαμεν B 37 ἀτελευτήτους om. A

ἰδρῶν προσφύ
 κερ· ὡς ποδῶν
 πτω· ὁ δὲ αὐτοῦ
 ἡ δὲ αὐτοῦ τέρ
 σω εἰσαπῖσαι το
 κασί λβ· τὸν ὄ
 παρχοῦ κού ρ
 μίου πρὸς τῶν
 θάσολοι κ βίω μ
 με τω γνήτῳ ὄσφ
 βῆσι κοπού· ἀριγι
 λησι λού· τὸν· καὶ
 ἄλλω αὐτῶ ὄρον
 εἰ· λω τῆσι Δία
 πυλ βω σαυιὸν ὄ
 τω ὄβρῆσι· καὶ
Πάλιν τῶν πολ
 μῶν βπ· πῖσι ὄδι
 ασκιδνοῦ εἰς τῶν
 βαρχία· βουλι
 γῆσι τῶ ὄσιω χρ
 σισθα· πρὸς τῶ
 στῶ τῶ ὄσι· τὸν πτ
 ραίω σφ· βζαι· τῆσι
 ὄθερσι παρὰ α
 μῶν· σῆσι τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· καὶ τῶ
 τῶ ὄσι· βαρχοῦ β
 ιπτω· πρὸς τῶ ὄσι
 ἡ· πρὸς τῶ ὄσι

254
 τὸ τοῦ ὄσιου ὄσι
 πρὸς τῶ ὄσι· ἡ αὐτοῦ
 ὡς ὄσι· βαρχοῦ
 γῆσι αὐτοῦ τῶ ὄσι
 βαρχοῦ βαρχοῦ
 καὶ ὄσι· τῶ ὄσι
 ζῶσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τοῖσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τοῖσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 λῆσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 σα· ἡ ὄσι· τῶ ὄσι
 βουλι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 μῶν· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 λῆσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 γῆσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
Σὺ θεέ μου τῶ ὄσι
 καὶ κατὰ θεέ μου
 οἰς· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 βζ· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 λῆσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 λῆσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 φῶσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι
 τῶ ὄσι· τῶ ὄσι· τῶ ὄσι

Κώδιξ μονῆς Διονυσίου 52 f. 257

ἴσοι δ' ἀνάστασι καλῶνται. πάντως ὁμολογῶντες αὐτοῖς συμ-
 πλεκόμενος, ἀλλ' εἴτε θρασύτης ἢ ἀσθενείας, οὐκ ἀπότ-
 ἀχρῶς ἢ ῥαδίως διωκθῆναι περιβρέθεται αὐτῶν, διατῆς
 καταστροφικῶς δ' ἡμῶν τοῖς ἐπιχειρῶν. ἐνθὺν τοι τῆ
 μηδ' ἄσως βάλῃ ἡρσπασίαν. ἴδως ἀλλ' ἰσχυρῶν οὐδ'
 θατέρω τῆ ἑτέρα, δ' κοινῆ λασπῶν δ' τῆν κοινῶν θατέρω
 ὠφείδαν. ὅτε γὰρ μηδ' ἄσως δ' εἴτ' τοῦ ἀτ' ἡρσπασίαν. οὐ μόνον
 ἴσοι διακατερεῖν ἢν προσέχῃ δ' δεύσῃ, ἀλλ' αὐτὸ δὲ
 μηδ' ἄσως ἀκατερεῖν. ἴδως γὰρ ἴσως τ' ἡρσπασίαν. ἴδως γὰρ
 δ' ἄσως τοῦ ἀτ' ἡρσπασίαν, ἀμφοτέρω ἴσως τ' ἡρσπασίαν.
 τούτῃ ἡρσπασίαν, δ' ἡμῶν ἴσως τ' ἡρσπασίαν. δ' ἴσοι
 εἰς ἴσως κατακατερεῖν, ἴσως δ' ἀτ' ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ
 μόνον τ' ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν, ἴσως γὰρ
 ὁ ἡρσπασίαν ἡρσπασίαν. τούτῃ κατὰ τὸν ἡρσπασίαν εἰς ἡρσπασίαν
 αὐτῶν. κατὰ δὲ τελικῆν αἰτιολογίαν, ἴσως. διατὸ ἡρσπασίαν
 τ' ἡρσπασίαν. εἰ δὲ τ' ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν. ἀλλ' ἴσως
 ἀτ' ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν δ' ἡρσπασίαν, τ' ἡρσπασίαν δ' ἡρσ-
 πασίαν. ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν
 εἰς τὸν ἡρσπασίαν δ' ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν,
 κατ' αὐτῆς τ' ἡρσπασίαν κατ' αὐτῆς τ' ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν
 δ' ἡρσπασίαν ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν. ἴσως γὰρ
 ἡρσπασίαν εἰς ἡρσπασίαν κατ' αὐτῆς τ' ἡρσπασίαν. κατ' ἄλλῃ ἴσως γὰρ
 τ' ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν μέρος σωφῶν τ' ἡρσπασίαν κατ' αὐτῆς
 τ' ἡρσπασίαν. εἰ ἴσως γὰρ ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν
 τ' ἡρσπασίαν κατ' αὐτῆς τ' ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν τ' ἡρσπασίαν

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Βασικῶς ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐνταῦθα ἐκδιδομένου ἐγκωμίου ἀκολουθεῖ τὸν εἰς διάφορα ἄλλα χειρόγραφα διασωθέντα καὶ γνωστὸν ἡμῖν ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Rose βίον, προφανῶς ὅμως ἔχει ὑπ' ὄψιν του καὶ ἄλλην μὴ διασωθεῖσαν ἢ μὴ ἀνευρεθεῖσαν εἰσέτι πηγὴν, ὡς ἐμφαίνεται πρῶτον ἐκ τῆς λεπτομερείας περὶ τῆς θέσεως τῆς ἀμυγδαλῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας παρέμεινεν ἐπὶ τριετίαν ὁ ὄσιος. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Rose ἐκδοθέντα βίον (σελ. 5) ἀναφέρεται ὅτι ὁ Δαβίδ: «ἐκαθέσθη ἐπὶ τῷ δένδρῳ, ὃ ἦν ἐγγύθεν κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας ἰστάμενον», ἐνῶ εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον ἐγκώμιον (§ 6) δηλοῦται ἀκριβέστερον: «ἐν τῇ κατ' αὐτὸν οὖν εὐαγεστάτῃ μονῇ τῶν ρηθέντων ἀθλοφόρων Μερκουρίου καὶ Θεοδώρου δύο κατὰ διέχειαν ἐκατέρωθεν ἀμφοτέροις εὐκτήρια ᾠκοδόμητο· μεταξύ δῆτα τούτων δένδρον ἴστατο». Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον κείμενον (§ 5) ἀναφέρεται ὅτι ὁ Δαβίδ ἐγένετο ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Μερκουρίου καὶ Θεοδώρου: «τοῦ κατ' αὐτὸν οὖν κοινοβίου τοῦ καθηγουμένου τοῦ βίου μεταλλάξαντος καὶ πρὸς τὴν ἀγείρω μεταθεμένου ζωὴν, βιάζεται τὴν τῶν ἀδελφῶν ἐπιστάσιαν ὁ ὄσιος, καίτοι γε μὴ βουλόμενος, ἀναδέξασθαι». Εἰς τὸν μέχρι τοῦδε γνωστὸν βίον (σελ. 6) ἀναφέρονται καὶ «μαθηταὶ» καὶ «ποιμίον» τοῦ Δαβίδ, ἀλλὰ δὲν γίνεται λόγος περὶ ἐκλογῆς του ὡς ἡγουμένου. Ἐτέρα διαφορὰ εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὸν ἡδὴ γνωστὸν βίον (σελ. 7) ἀναφέρεται ἀορίστως ὅτι κατὰ τὴν μετὰ παρέλευσιν τῆς τριετίας ἐμφάνισιν τοῦ ἀγγέλου ὁ Δαβίδ: «προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ τῆς ὀπτασίας», ἐνῶ εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον ἐγκώμιον (§ 8) οἱ μαθηταὶ ἀναφέρονται ὀνομαστί: «τῶν γὰρ μαθητῶν αὐτοῦ δύο τινὰς εὐλαβεῖς Δημήτριον καὶ Θεόδωρον πρὸ τῆς ἀπὸ τοῦ δένδρου καθόδου μεταστειλόμενος κοινοῦται τούτοις ἅπαντα». Διαφορὰ ἐπίσης ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν μνείαν τῶν προσπαθειῶν τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἰλλυρικοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρόβλημά του. Εἰς μὲν τὸ ἐγκώμιον (§ 10) ἀναφέρεται ὅτι οὗτος ἀπετάθη καὶ πρὸς τὸν Ἰουστινιανόν: «γράφει μὲν τὰς συμφορὰς πρὸς τὸν εὐσεβέστατον Ἰουστινιανόν», ἐνῶ εἰς τὸν βίον (σελ. 9) λέγεται ὅτι στέλλει τριβούνους... «πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον, ὅπως ἀναγάγῃ τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ τὰ περὶ τῶν ἀθῶων βαρβάρων». Αἱ διαφοραὶ αὗται ἐπὶ κοινῶν θεμάτων καὶ ὅχι αἱ παραλείψεις εἰς τὸ ἐγκώμιον ὀρισμένων στοιχείων περιεχομένων εἰς τὸν βίον, καθιστοῦν, νομίζω, προφανῆ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐγκωμιαστοῦ χρῆσιν καὶ ἄλλης, πλὴν τοῦ βίου, πηγῆς, μὴ ὑπαρχούσης πλέον ἢ τοῦλάχιστον μὴ ἀνευρεθείσης εἰσέτι. Ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴν τὸ νῦν ἐκδιδόμενον ἐγκώμιον ἀποτελεῖ χρήσιμον προσθήκη εἰς τὴν παράδοσιν περὶ τοῦ ὄσιου Δαβίδ.

RÉSUMÉ

Basile Laourdas, Une louange inédite de Saint David.

C'est pour la première fois qu'il est publié une louange de Saint David de Thessalonique d'après deux manuscrits du monastère Dionysiou du Mont-Athos.

L'auteur inconnu de la louange avait probablement en vue une biographie du Saint différente de celle que nous connaissons jusqu'à maintenant et publiée par V. Rose.